

1 דניאל פרק א

א בשנת שלוש, למלכות יהויקים מלך-יהודה--בא נבוכדנאצר מלך-בבל וירושלם, ויצר עליה. **ב** ויתן אדני בידו את-יהויקים מלך-יהודה, ומקצת כלי בית-האלהים, ויביאם ארץ-שנער, בית אלהיו; ואת-הכלים הביא, בית אוצר אלהיו. **ג** ויאמר המלך, לאשפנז רב סריסיו: להביא מבני ישראל, ומזרע המלוכה--ומן-הפרתמים. **ד** ילדים אשר אין-בהם כל-מאום וטובי מראה ומשכלים בכל-חכמה, וידעי דעת ומביני מדע, ואשר נח בהם, לעמד בהיכל המלך; וללמדם ספר, ולשון כשדים. **ה** וימן להם המלך דבר-יום ביום, מפת-בג המלך ומיין משתיו, ולגדלם, שנים שלוש; ומקצתם--ועמדו, לפני המלך. **ו** ויהי בהם, מבני יהודה--דניאל חנניה, מישאל ועזריה. **ז** וישם להם שר הסריסים, שמות; וישם לדניאל בלטשאצר, ולחנניה שדרך, ולמישאל מישך, ולעזריה עבד נגו. **ח** וישם דניאל על-לבו, אשר לא-יתגאל בפת-בג המלך ובין משתיו; ויבקש משר הסריסים, אשר לא יתגאל. **ט** ויתן האלהים את-דניאל, לחסד ולרחמים, לפני, שר הסריסים. **י** ויאמר שר הסריסים, לדניאל--ירא אני את-אדני המלך, אשר מנה את-מאכלכם ואת-משתיכם: אשר למה יראה את-פניכם זעפים, מן-הילדים אשר גילכם, וחיבתם את-ראשי, למלך. **יא** ויאמר דניאל, אל-המלצר--אשר מנה, שר הסריסים, על-דניאל חנניה, מישאל ועזריה. **יב** נס-נא את-עבדי, ימים עשרה; ויתנו לנו מן-הזרעים, ונאכלה--ומים ונשתה. **יג** ויראו לפניך, מראינו, ומראה הילדים, האכלים את-פת-בג המלך; וכאשר תראה, עשה עם-עבדיך. **יד** וישמע להם, לדבר הזה; וינסם, ימים עשרה. **טו** ומקצת, ימים עשרה, נראה מראיהם טוב, ובריאי בשר: מן-כל-הילדים--האכלים, את-פת-בג המלך. **טז** ויהי המלצר, נשא את-פת-בגם, ויין, משתייהם; ונתן להם, זרענים. **יז** והילדים האלה ארבעתם, נתן להם האלהים מדע והשכל בכל-ספר וחכמה; ודניאל הבין, בכל-חזון וחלמות. **יח** ולמקצת, הימים, אשר-אמר המלך, להביאם; ויביאם שר הסריסים, לפני נבוכדנאצר. **יט** וידבר אתם, המלך, ולא נמצא מבלם, כדניאל חנניה מישאל ועזריה; ויעמדו, לפני המלך. **כ** וכל, דבר חכמת בינה, אשר-בקש מהם, המלך--וימצאם עשר ידות, על כל-החרטמים האשפים, אשר, בכל-מלכותו. **כא** ויהי, דניאל, עד-שנת אחת, לכוורש המלך

1 In the third year of the reign of Jehoiakim king of Judah came Nebuchadnezzar king of Babylon unto Jerusalem, and besieged it. **2** And the Lord gave Jehoiakim king of Judah into his hand, with part of the vessels of the house of God; and he carried them into the land of Shinar to the house of his god, and the vessels he brought into the treasure-house of his god. **3** And the king spoke unto Ashpenaz his chief officer, that he should bring in certain of the children of Israel, and of the seed royal, and of the nobles, **4** youths in whom was no blemish, but fair to look on, and skilful in all wisdom, and skilful in knowledge, and discerning in thought, and such as had ability to stand in the king's palace; and that he should teach them the learning and the tongue of the Chaldeans. **5** And the king appointed for them a daily portion of the king's food, and of the wine which he drank, and that they should be nourished three years; that at the end thereof they might stand before the king. **6** Now among these were, of the children of Judah, Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah. **7** And the chief of the officers gave names unto them: unto Daniel he gave the name of Belteshazzar; and to Hananiah, of Shadrach; and to Mishael, of Meshach; and to Azariah, of Abed-nego. **8** But Daniel purposed in his heart that he would not defile himself with the king's food, nor with the wine which he drank; therefore he requested of the chief of the officers that he might not defile himself. **9** And God granted Daniel mercy and compassion in the sight of the chief of the officers. **10** And the chief of the officers said unto Daniel: 'I fear my lord the king, who hath appointed your food and your drink; for why should he see your faces sad in comparison with the youths that are of your own age? so would ye endanger my head with the king.' **11** Then said Daniel to the steward, whom the chief of the officers had appointed over Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah: **12** 'Try thy servants, I beseech thee, ten days; and let them give us pulse to eat, and water to drink. **13** Then let our countenances be looked upon before thee, and the countenance of the youths that eat of the king's food; and as thou seest, deal with thy servants.' **14** So he hearkened unto them in this matter, and tried them

ten days. **15** And at the end of ten days their countenances appeared fairer, and they were fatter in flesh, than all the youths that did eat of the king's food. **16** So the steward took away their food, and the wine that they should drink, and gave them pulse. **17** Now as for these four youths, God gave them knowledge and skill in all learning and wisdom; and Daniel had understanding in all visions and dreams. **18** And at the end of the days which the king had appointed for bringing them in, the chief of the officers brought them in before Nebuchadnezzar. **19** And the king spoke with them; and among them all was found none like Daniel, Hananiah, Mishael, and Azariah; therefore stood they before the king. **20** And in all matters of wisdom and understanding, that the king inquired of them, he found them ten times better than all the magicians and enchanters that were in all his realm. **21** And Daniel continued even unto the first year of king Cyrus.

2 נחמיה פרק ב

א וְיִהְיֶה בְּחֹדֶשׁ נִסּוֹן, שְׁנַת עֶשְׂרִים לְאַרְתַּחְשַׁסְתָּא הַמֶּלֶךְ--יִיִן לְפָנָיו; וְאִשָּׂא אֶת-הַיַּיִן וְאֶתְנָה לְמֶלֶךְ, וְלֹא-הָיִיתִי רַע לְפָנָיו. **ב** וַיֹּאמֶר לִי הַמֶּלֶךְ מַדּוּעַ פָּנִיךָ רָעִים, וְאַתָּה אֵינְךָ חוֹלֵה--אִין זֶה, כִּי-אִם רַע לִב; וְאִירָא, הַרְבֵּה מְאֹד. **ג** וַאֲמַר לְמֶלֶךְ, הַמֶּלֶךְ לְעוֹלָם יִחְיֶה; מַדּוּעַ לֹא-יָרַעוּ פָנָי, אֲשֶׁר הָעִיר בֵּית-קִבְרוֹת אֲבֹתַי חֲרָבָה, וְשַׁעֲרֶיהָ, אֲכָלוּ בָאִשׁ

- 17** But let this suffice in a few words for a warning to the readers. And now we must come to the narration.
- 18** Eleazar one of the chief of the scribes, a man advanced in years, and of a comely countenance, was pressed to open his mouth to eat swine's flesh.
- 19** But he, choosing rather a most glorious death than a hateful life, went forward voluntarily to the torment.
- 20** And considering in what manner he was come to ii;, patiently bearing, he determined not to do any unlawful things for the love of life.
- 21** But they that stood by, being moved with wicked pity, for the old friendship they had with the man, taking him aside, desired that flesh might be brought, which it was lawful for him to eat, that he might make as if he had eaten, as the king had commanded of the flesh of the sacrifice:
- 22** That by so doing he might be delivered from death: and for the sake of their old friendship with the man they did him this courtesy.
- 23** But he began to consider the dignity of his age, and his ancient years, and the inbred honour of his grey head, and his good life and conversation from a child: and he answered without delay, according to the ordinances of the holy law made by God, saying, that he would rather be sent into the other world.
- 24** For it doth not become our age, said he, to dissemble: whereby many young persons might think that Eleazar, at the age of fourscore and ten years, was gone over to the life of the heathens:
- 25** And so they, through my dissimulation, and for a little time of a corruptible life, should be deceived, end hereby I should bring a stain and a curse upon my old age.

- 26 For though, for the present time, I should be delivered from the punishments of men, yet should I not escape the hand of the Almighty neither alive nor dead.
- 27 Wherefore by departing manfully out of this life, I shall shew myself worthy of my old age:
- 28 And I shall leave an example of fortitude to young men, if with a ready mind and constancy I suffer an honourable death, for the most venerable and most holy laws. And having spoken thus, he was forthwith carried to execution.
- 29 And they that led him, and had been a little before more mild, were changed to wrath for the words he had spoken, which they thought were uttered out of arrogance.
- 30 But when he was now ready to die with the stripes, he groaned, and said: O Lord, who hast the holy knowledge, thou knowest manifestly that whereas I might be delivered from death, I suffer grievous pains in body: but in soul am well content to suffer these things because I fear thee.
- 31 Thus did this man die, leaving not only to young men, but also to the whole nation, the memory of his death for an example of virtue and fortitude.

2 Maccabees ch 6

4) *When I was carried away captive to Nineveh, all my brethren and my relatives ate the food of the Gentiles; but I kept myself from eating it because I remembered God with all my heart"*

Tobit 1:10-11

5) (Judith is said to carry her own food and utensils into the camp of Holophernes and to refuse what he offers her) *"Lest it be an offense"*

Judith 12:1-4

6) *Thy servant has not eaten at Haman's table, and I have not honored the king's feast or drunk the wine of the libations"*

OG Esther 14:17

דניאל פרק ה

א בלשאצר מלכא, עבד לחם רב, לרברבנוהי, אלף; ולקבל אלפא, חמרא שטה. **ב** בלשאצר אמר בטעם חמרא, להיתיה למאני דהבא וכספא, די הנפק נבוכדנצר אבוהי, מן-היכלא די בירושלים; וישתון בהון, מלכא ורברבנוהי, שגלתה, ולחנתה. **ג** באדון, היתיו מאני דהבא, די הנפקו מן-היכלא די-בית אלהא, די בירושלים; ואשתיו בהון, מלכא ורברבנוהי, שגלתה, ולחנתה. **ד** אשתיו, חמרא; ושבחו לאלהי דהבא וכספא, נחשא פרלא--אעא ואבנא. **ה** בה-שעתה, נפקו (נפקה) אצבען די יד-אנש, וכתבו לקבל ברשתא, על-גירא די-כתל היכלא די מלכא; ומלכא חזה, פס ידא די כתבה. **ו** אדון מלכא זיוהי שנוהי, ורעינהי ובהלוניה; וקטרי חרצה משתרין, וארכבתה דא לדא נקשן. **ז** קרא מלכא, בחיל, להעלה לאשפיא, כשדיא (כשדאיו) וגזיאי; ענה מלכא ואמר לחכימי בבל, די כל-אנש די-יקרה כתבה דנה ופשרה יחונני, ארגונא ילבש והמנוכא (והמניכא) די-דהבא על-צוארה, ותלתי במלכותא, ישלט. {ס} **ח** אדון, עליון (עליון), כל חכימי מלכא; ולא-כהליו כתבא למקרא, ופשרא (ופשרה) להודעה למלכא. **ט** אדון מלכא בלשאצר, שגיא מתבהל, וזיוהי, שנין עלוהי; ורברבנוהי, משתבשין. **י** מלכתא--לקבל מלי מלכא ורברבנוהי, לבית משתתא עללת (עלת); ענת מלכתא ואמרת, מלכא לעלמין חיי--אל-יבהלוך רעיוןך, וזיוך (וזיוך) אל-ישתנו. **יא** איתי גבר במלכותך, די רוח אלהין קדישין בה, וביומי אבוך נהירו ושללתנו וחקמה פחכמת-אלהין, השתכחת בה; ומלכא נבכדנצר, אבוך--רב חרטמין אשפין כשדאיו גזרין, הקימה אבוך מלכא. **יב** כל-קבל די רוח יתירה ומנדע ושללתנו מפשר חלמין ואחיות אחידן ומשרא קטרין, השתכחת בה בדניאל, די-מלכא שם-שמה, בלששאצר; כען דניאל יתקרי, ופשרה יהוה. **יג** באדון, דניאל, העל, קדם מלכא; ענה מלכא ואמר לדניאל, אנתה--(אנת)--הוא דניאל די-מן-בני גלותא די יהוד, די היתי מלכא אבי, מן-יהוד. **יד** ושמעת עליון (עלף), די רוח אלהין ברך; ונהירו ושללתנו וחקמה יתירה, השתכחת ברך. **טו** וכען העלו קדמי, חכימיא אשפיא, די-כתבה דנה יקרון, ופשרה להודעתני; ולא-כהליו פשר-מלתא, להחיה. **טז** ואנה שמעת עליון (עלף), די-תוכל (תכול) פשרין למפשר וקטרין למשרא; כען הן תוכל (תכול) כתבא למקרא, ופשרה להודעותני--ארגונא תלבש והמוכא (והמניכא) די-דהבא על-צוארך, ותלתא במלכותא תשלט. {פ} **יז** באדון ענה דניאל, ואמר קדם מלכא, מתנתך לך להוין, ונבזבזיתך לאחרן הב; ברם, כתבא אקרא למלכא, ופשרא אהודענה. **יח** אנתה (אנת), מלכא; אלהא, עליא (עלאה), מלכותא ורבותא ויקרא והדרא, יהב לנבכדנצר אבוך. **יט** ומן-רבותא, די יהב-לה--כל עממיא אמיא ולשניא, הוו זאעין (זעיון) ודחלו מן-קדמוהי; די-הוא צבא הוה קטל, ודי-הוה צבא הוה מחא, ודי-הוה צבא הוה מרים, ודי-הוה צבא הוה משפל. **כ** וכדי רם לבבה, ורוחה תקפת להזדה; הנחת מן-פרסא מלכותה, ויקרה העדיו מנה. **כא** ומן-בני אנשא טריד ולבבה עם-חיותא שוי (שיו), ועם-ערדיא מדרה, עשבא כתורין וטעמונה, ומטל שמיא גשמה וצטבע. עד די-ידע, די-שליט אלהא עליא (עלאה) במלכות אנשא, ולמן-די יצבא, יהקים עליה (עלה). **כב** ואנתה (ואנת) ברה בלשאצר, לא השפלת לבברך; כל-קבל, די כל-דנה ידעת. **כג** ועל מרא-שמיא התרוממת ולמאניא די-ביתיה היתיו קדמיר (קדמר), ואנתה (ואנת) ורברבניך (ורברבניך) שגלתך ולחנתך חמרא שתיו בהון, ולאליה כספא ודהבא נחשא פרלא אעא ואבנא די לא-חזין ולא-שמעין ולא ידעין, שבתך; ולאליה די-נשמתך בידה, וכל-ארוחתך לה--לא הדרת. **כד** באדון, מן-קדמוהי, שליח, פסא די-ידא; וכתבא דנה, רשים. **כה** ודנה כתבא, די רשים: מנא מנא, תקל ופרסין. **כו** דנה, פשר-מלתא: מנא--מנה-אלהא מלכותך, והשלמה. **כז** תקל--תקילת במאזניא, והשתכחת חסיר. **כח** פרס--פריסת, מלכותך, ויהיבת, למדי ופרס. **כט** באדון אמר בלשאצר, והלבשו לדניאל ארגונא, והמנוכא (והמניכא) די-דהבא, על-צוארה; והכרוז עלוהי, די-להוא שליט תלתא במלכותא. **ל** בה, בליליא, קטיל, בלשאצר מלכא כשדיא (כשדאה)

1 Belshazzar the king made a great feast to a thousand of his lords, and drank wine before the thousand. **2** Belshazzar, while he tasted the wine, commanded to bring the golden and silver vessels which Nebuchadnezzar his father had taken out of the temple which was in Jerusalem; that the king and his lords, his consorts and his concubines, might drink therein. **3** Then they brought the golden vessels that were taken out of the temple of the house of God which was at Jerusalem; and the king, and his lords, his consorts and his concubines, drank in them. **4** They drank wine, and praised the gods of gold, and of silver, of brass, of iron, of wood, and of stone. **5** In the same hour came forth fingers of a man's hand, and wrote over against the candlestick upon the plaster of the wall of the king's palace; and the king saw the palm of the hand that wrote. **6** Then the king's countenance was changed in him, and his thoughts affrighted

him; and the joints of his loins were loosed, and his knees smote one against another. **7** The king cried aloud to bring in the enchanters, the Chaldeans, and the astrologers. The king spoke and said to the wise men of Babylon: 'Whosoever shall read this writing, and declare unto me the interpretation thereof, shall be clothed with purple, and have a chain of gold about his neck, and shall rule as one of three in the kingdom.' **{S} 8** Then came in all the king's wise men: but they could not read the writing, nor make known to the king the interpretation. **9** Then was king Belshazzar greatly affrighted, and his countenance was changed in him, and his lords were perplexed. **10** Now the queen by reason of the words of the king and his lords came into the banquet house; the queen spoke and said: 'O king, live for ever! let not thy thoughts affright thee, nor let thy countenance be changed; **11** there is a man in thy kingdom, in whom is the spirit of the holy gods; and in the days of thy father light and understanding and wisdom, like the wisdom of the gods, was found in him; and the king Nebuchadnezzar thy father, the king, I say, thy father, made him master of the magicians, enchanters, Chaldeans, and astrologers; **12** forasmuch as a surpassing spirit, and knowledge, and understanding, interpreting of dreams, and declaring of riddles, and loosing of knots, were found in the same Daniel, whom the king named Belteshazzar. Now let Daniel be called, and he will declare the interpretation.' **13** Then was Daniel brought in before the king. The king spoke and said unto Daniel: 'Art thou Daniel, who is of the children of the captivity of Judah, whom the king my father brought out of Judah? **14** I have heard of thee, that the spirit of the gods is in thee, and that light and understanding and surpassing wisdom is found in thee. **15** And now the wise men, the enchanters, have been brought in before me, that they should read this writing, and make known unto me the interpretation thereof; but they could not declare the interpretation of the thing. **16** But I have heard of thee, that thou canst give interpretations, and loose knots; now if thou canst read the writing, and make known to me the interpretation thereof, thou shalt be clothed with purple, and have a chain of gold about thy neck, and shalt rule as one of three in the kingdom.' **17** Then Daniel answered and said before the king: 'Let thy gifts be to thyself, and give thy rewards to another; nevertheless I will read the writing unto the king, and make known to him the interpretation. **18** O thou king, God Most High gave Nebuchadnezzar thy father the kingdom, and greatness, and glory, and majesty; **19** and because of the greatness that He gave him, all the peoples, nations, and languages trembled and feared before him: whom he would he slew, and whom he would he kept alive; and whom he would he raised up, and whom he would he put down. **20** But when his heart was lifted up, and his spirit was hardened that he dealt proudly, he was deposed from his kingly throne, and his glory was taken from him; **21** and he was driven from the sons of men, and his heart was made like the beasts, and his dwelling was with the wild asses; he was fed with grass like oxen, and his body was wet with the dew of heaven; until he knew that God Most High ruleth in the kingdom of men, and that He setteth up over it whomsoever He will. **22** And thou his son, O Belshazzar, hast not humbled thy heart, though thou knewest all this; **23** but hast lifted up thyself against the Lord of heaven; and they have brought the vessels of His house before thee, and thou and thy lords, thy consorts and thy concubines, have drunk wine in them; and thou hast praised the gods of silver, and gold, of brass, iron, wood, and stone, which see not, nor hear, nor know; and the God in whose hand thy breath is, and whose are all thy ways, hast thou not glorified; **24** then was the palm of the hand sent from before Him, and this writing was inscribed. **25** And this is the writing that was inscribed: MENE MENE, TEKEL UPHARSIN. **26** This is the interpretation of the thing: MENE, God hath numbered thy kingdom, and brought it to an end. **27** TEKEL, Thou art weighed in the balances, and art found wanting. **28** PERES, thy kingdom is divided, and given to the Medes and Persians.' **29** Then commanded Belshazzar, and they clothed Daniel with purple, and put a chain of gold about his neck, and made proclamation concerning him, that he should rule as one of three in the kingdom. **30** In that night Belshazzar the Chaldean king was slain.

7) Now if the Babylonians had had knowledge of it beforehand or had perceived that which was being done by Cyrus, they would have allowed the Persians to enter the city and then destroyed them miserably; for if they had closed all the gates that led to the river and mounted themselves upon the ramparts which were carried along the banks of the stream, they would have caught them as it were in a fish-wheel: but as it was, the Persians came upon them unexpectedly; and owing to the size of the city (so it is said by those who dwell there) after those about the extremities of the city had suffered capture, those Babylonians who dwelt in the middle did not know that they had been captured; but as they chanced to be holding a festival, they went on dancing and rejoicing during this time until they learnt the truth only too well.

Herodotus Histories 1.191

8) Thus, then, his [Cyrus's] men were employed, while the enemy upon the walls laughed his siege-works to scorn, in the belief that they had provisions enough for more than twenty years. Upon hearing of this, Cyrus divided his army into twelve parts as if intending each part to be responsible for sentry duty during one month of each year...**Then, when Cyrus heard that a certain festival had come round in Babylon, during which all Babylon was accustomed to drink and revel all night long, he took a large number of men, just as soon as it was dark, and opened the heads of the trenches at the river. As soon as that was done, the water flowed down through the ditches in the night, and the bed of the river, where it traversed the city, became passable for men.**

Xenophon, Cyropaedia 7.5: 13-16

9) After subduing Egypt, Antiochus returned in the one hundred and forty-third year. He went up against Israel and came to Jerusalem with a strong force. He arrogantly entered the sanctuary and took the golden altar, the lampstand for the light, and all its utensils. He took also the table for the bread of the Presence, the cups for drink offerings, the bowls, the golden censers, the curtain, the crowns, and the gold decoration on the front of the temple; he stripped it all off. He took the silver and the gold, and the costly vessels; he took also the hidden treasures which he found. Taking them all, he departed to his own land.

1 Macc. 1: 20-23

10) Not content with this, Antiochus dared to enter the most holy temple in all the world, guided by Menelaus, who had become a traitor both to the laws and to his country. He took the holy vessels with his polluted hands, and swept away with profane hands the votive offerings which other kings had made to enhance the glory and honor of the place...So Antiochus carried off eighteen hundred talents from the temple, and hurried away to Antioch, thinking in his arrogance that he could sail on the land and walk on the sea, because his mind was elated.

2 Macc 5: 11-21

11 מלכים ב פרק כה

א ויהי בשנת התשיעית למלכו, בחדש העשירי בעשור לחדש, בא בבכדנאצר מלך-בבל הוא וכל-חילו על-ירושלם, ויחן עליה; ויבנו עליה דִּיק, סביב ב. ותבא העיר, במצור, עד עשתי עשרה שנה, למלך צדקיהו. ג בתשעה לחדש, ויחזק הרעב בעיר; ולא-היה לחם, לעם הארץ. ד ותבקע העיר, וכל-אנשי המלחמה הלילה דרך שער בין החמתים אשר על-גן המלך, וכשדים על-העיר, סביב; וילך, דרך הערבה. ה ויודפו חיל-כשדים אחר המלך, וישגו אתו בערבות ירחו; וכל-חילו-נפצו, מעליו. ו ויתפשו, את-המלך, ויעלו אתו אל-מלך בבל, רבלתה; וידברו אתו, משפט ז. ואת-בני, צדקיהו, שחטו, לעיניו; ואת-עיני צדקיהו, עור, ויאסרוהו בנחשתים, ויבאהו בבל. ח {ס} ויבחדש החמישי, בשבעה לחדש--היא שנת תשע-עשרה שנה, למלך בבכדנאצר מלך-בבל: בא נבוזראדן רב-טבחים, עבד מלך-בבל--ירושלם. ט וישלח את-בית-יהוה, ואת-בית המלך; ואת כל-בתי ירושלם ואת-כל-בית גדול, שרף באש. י ואת-חומת ירושלם, סביב--נתצו כל-חיל כשדים, אשר רב-טבחים. יא ואת יתר העם הנשארים בעיר, ואת-הנפלים אשר נפלו על-המלך בבל, ואת, יתר ההמון--הגלה, נבוזראדן רב-טבחים. יב ומדלת הארץ, השאיר רב-טבחים, לכרמים, וליגבים. יג ואת-עמודי הנחשת אשר בית-יהוה, ואת-המכנות ואת-ים הנחשת אשר בבית-יהוה--שברו כשדים; וישאו את-נחשתם, בבלה. יד ואת-הסירות ואת-היעים ואת-המזמרות ואת-הכפות, ואת כל-כלי הנחשת אשר ישרתו-בם--לקחו. טו ואת-המחתות, ואת-המזרקות, אשר זהב זהב, ואשר-כסף כסף--לקח, רב-טבחים. טז העמודים שנים, הים האחד והמכנות, אשר-עשה שלמה, לבית יהוה--לא-היה משקל, לנחשת כל-הנבילים האלה. יז שמנה עשרה אמה קומת העמוד האחד, וכתרת עליו נחשת וקומת הכתרת שלש אמה (אמות), וישבכה ורמנים על-הכתרת סביב, הכל נחשת; וכאלה לעמוד השני, על-השבכה. יח ויקח רב-טבחים, את-שרייה כהן הראש, ואת-צפניהו, כהן משנה; ואת-שלשת, שמרי הסף. יט ומו-העיר לקח סריס אחד אשר-הוא פקיד על-אנשי המלחמה, וחמשה אנשים מראי פני-המלך אשר נמצאו בעיר, ואת-הספר שר הצבא, המצבא את-עם הארץ; וששים איש מעם הארץ, הנמצאים בעיר. כ ויקח אתם, נבוזראדן רב-טבחים; וילך אתם על-מלך בבל, רבלתה. כא ויך אתם מלך בבל וימיתם ברבלה, בארץ חמת; ויגל יהודה, מעל אדמתו. כב והעם, הנשאר בארץ יהודה, אשר השאיר, נבוכדנאצר מלך בבל--ויפקד עליהם, את-גדליהו בן-אחיקם בן-שפן. כג וישמעו כל-שרי החילים המה והאנשים, כי-הפקיד מלך-בבל את-גדליהו, ויבאו אל-גדליהו, המצפה; וישמעאל בן-נתניה ויחנן בן-קרח ושריה בן-תנחמת הנטפתי, ויאזניהו בן-המעכתי--המה, ואנשיהם. כד וישבע להם גדליהו, ולאנשיהם, ויאמר להם, אל-תיראו מעבדי הכשדים: שבו בארץ, ועבדו את-מלך בבל--ויטב לכם. {פ}

כה ויהי בחדש השביעי, בא וישמעאל בן-נתניה בן-אלישמע מזרע המלוכה ועשרה אנשים אתו, ויפו את-גדליהו, וימת; ואת-היהודים, ואת-הכשדים, אשר-היו אתו, במצפה. כו ויקמו כל-העם מקטן ועד גדול, ושרי החילים, ויבאו, מצרים: כי יראו, מפני כשדים. {ס} כז ויהי בשלשים ושבע שנה, לגלות יהויכין מלך-יהודה, בשנים עשר חדש, בעשרים ושבעה לחדש; נשא אויל מרדך מלך בבל בשנת מלכו, את-ראש יהויכין מלך-יהודה--מבית כלא. כח וידבר אתו, טבות; ויתן, את-כסאו, מעל כסא המלכים אשר אתו, בבבל. כט ושנא, את בגדי כלאו; ואכל לחם תמיד לפניו, כל-ימי חייו. ל וארחתו, ארחת תמיד נתנה-לו מאת המלך--דבר-יום ביומו: כל, ימי חיו

12 דברי הימים ב פרק לו

יח וכל כלי בית האלהים, הגדלים והקטנים, ואצרות בית יהוה, ואצרות המלך ושריו--הכל, הביא בבל. יט וישרפו, את-בית האלהים, וינתצו, את חומת ירושלם; וכל-ארמנותיה שרפו באש, וכל-כלי מחמדיה להשחית. כ ויגל השארית מן-החרב, אל-בבל; ויהיו-לו ולבניו לעבדים, עד-מלך מלכות פרס. כא למלאות דבר-יהוה בפי ירמיהו, עד-רצתה הארץ את-שבבותיה: כל-ימי השמה שבתה, למלאות שבועים שנה. {ס} כב ובשנת אחת, לכורש מלך פרס, לכלות דבר-יהוה, בפי ירמיהו--העיר יהוה, את-רוח כורש מלך-פרס, ויעבר-קול בכל-מלכותו, וגם-במכתב לאמר. {ס} כג כה-אמר כורש מלך פרס, כל-ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים, והוא-פקד עלי לבנות-לו בית, בירושלם אשר ביהודה: מי-בכם מכל-עמו, יהוה אלהיו עמו--ויעל

13 עזרא פרק א

א ובשנת אחת, לכורש מלך פרס, לכלות דבר-יהוה, מפי ירמיהו: העיר יהוה, את-רוח כורש מלך-פרס, ויעבר-קול בכל-מלכותו, וגם-במכתב לאמר. ב כה אמר, כורש מלך פרס--כל ממלכות הארץ, נתן לי יהוה אלהי השמים; והוא-פקד עלי לבנות-לו בית, בירושלם אשר ביהודה. ג מי-בכם מכל-עמו, יהי אלהיו עמו, ויעל, לירושלם אשר ביהודה; ויבן, את-בית יהוה אלהי ישראל--הוא האלהים, אשר בירושלם. ד וכל-הנשא, מכל-המקומות אשר הוא גר-שם--וינשאוהו אנשי מקומו, בכסף ובזהב וברכוש ובבהמה; עם-הנדדה--לבית האלהים, אשר בירושלם. ה ויקומו ראשי האבות, ליהודה ובנימן, והכהנים, והלוויים; לכל העיר האלהים, את-רוחו, לעלות לבנות, את-בית יהוה אשר בירושלם. ו וכל-סביבתייהם חזקו בידיהם, בכל-כסף בזהב ברכוש

ובבִּהְמָה וּבמִגְדָּנוֹת--לִבְד, על-כֹּל-הַתְּנֵדָב. ז והמֶלֶךְ כּוֹרֵשׁ, הוֹצִיא אֶת-כְּלֵי בַיִת-יְהוָה, אֲשֶׁר הוֹצִיא נְבוּכַדְנֶצַּר מִירוּשָׁלַם, וַיִּתְּנֵם בְּבַיִת אֱלֹהֵיו. ח. וַיּוֹצִיאֵם, כּוֹרֵשׁ מֶלֶךְ פָּרַס, על-יַד, מִתְרַדַּת הַגְּזָבָר; וַיִּסְפְּרֵם, לְשִׁשְׁבַּצָר, הַנְּשִׂיא, לַיהוּדָה .

14) Excavated from an arched building near the Ishtar Gate of ancient Babylon. The cuneiform texts, which are dated between 595 and 570 B.C., contain lists of rations of barley and oil issued to the captive princes and artisans, including "Yaukin, king of the land of Yahud." This is a direct reference to Jehoiachin, and some of the other tablets also mentioned his 5 sons who accompanied him to Babylon. (Staatliche Museum, Berlin).

15) ישעיהו פרק נב

יא סורו סורו צאו משם, טמא אל-תגעו; צאו מתוכה--הברו, נשאי כלי יהוה. יב כי לא בחפזון תצאו, ובמנוסה לא תלכו: כי-הלך לפניכם יהוה, ומאספכם אלהי ישראל. {ס} יג הנה ישכיל, עבדי; ירום ונשא וגבה, מאד. יד כאשר שמו עוף רבים, כן-משחת מאיש מראו; ותארו, מבני אדם. טו כן יזה גוים רבים, עליו יקפצו מלכים פיהם: כי אשר לא-ספר להם, ראו, ואשר לא-שמעו, התבוננו.

16) שמות פרק לא

יח ויתן אל-משה, ככלתו לדבר אתו בהר סיני, שני, לחת העדת--לחת אבן, כתבים באצבע אלהים.

17) דברים פרק ט

י ויתן יהוה אלי, את-שני לוחת האבנים--כתבים, באצבע אלהים; ועליהם, ככל-הדברים אשר דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש--ביום הקהל

18) מלכים ב פרק כב

א בן-שמןה שנה, יאשיהו במלכו, ושלישים ואת שנה, מלך בירושלם; ושם אמו, ידידה בת-עדיה מבצקת. **ב** ויעש הישר, בעיני יהוה; וילך, בכל-דרך דוד אביו, ולא-סר, מין ושמאולג ויהי, בשמנה עשרה שנה, למלך, יאשיהו; שלח המלך את-שפן בן-אצליהו בן-משלם, הספר, בית יהוה, לאמר. **ד** עלה, אל-חלקיהו הכהן הגדול, ויתם את-הכסף, המובא בית יהוה--אשר אספו שמרי הסף, מאת העם. ה ויתנה (ויתנהו), על-יד עשי המלאכה, המפקדים, בבית (בית) יהוה; ויתנו אתו, לעשי המלאכה אשר בבית יהוה, לחזק, בדיק הבית. **ו** לחרשים, ולבנים ולגדרים; ולקנות עצים ואבני מחצב, לחזק את-הבית. **ז** אך לא-יחשב אתם, הכסף הנתן על-ידם: כי באמונה, הם עשים. **ח** ויאמר חלקיהו הכהן הגדול, על-שפן הספר, ספר התורה מצאתי, בבית יהוה; ויתן חלקיה את-הספר אל-שפן, ויקראהו. **ט** ויבא שפן הספר, אל-המלך, וישב את-המלך, דבר; ויאמר, התיכו עבדיך את-הכסף הנמצא בבית, ויתנהו על-יד עשי המלאכה, המפקדים בית יהוה. **י** ויגד שפן הספר, למלך לאמר, ספר נתן לי, חלקיה הכהן; ויקראהו שפן, לפני המלך

19 ישעיהו פרק מה

יח כי כה אמר-יהוה בורא השמים הוא האלהים, יצר הארץ ועשה הוא כוננה--לא-תהו בראה, לשבת יצרה; אני יהוה, ואין עוד. **יט** לא בסתר דברתי, במקום ארץ חשך--לא אמרתי לזרע יעקב, תהו בקשויני; אני יהוה דבר צדק, מגיד מישרים

20 שמות פרק ח

יד ויעשו-כן החרטמים בלטיהם להוציא את-הכנים, ולא יכלו; ותהי, הכנם, באדם, ובבהמה. **טו** ויאמרו החרטמם אל-פרעה, אצבע אלהים הוא; ויחזק לב-פרעה ולא-שמע אלהם, כאשר דבר יהוה